

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 17 grudnia 2021 r. w sprawie T-719/21, Correia de Matos/Komisja, wniesione w dniu 8 lutego 2022 r. przez Carlosa Correię de Matosa

(Sprawa C-79/22 P)

(2022/C 463/17)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carlos Correia de Matos (przedstawiciel: C. Correia de Matos, advogado)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 20 października 2022 r. Trybunał (dziesiąta izba) odrzucił odwołanie jako oczywiście niedopuszczalne i obciążył Carlosa Correię de Matosa jego własnymi kosztami.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 4 maja 2022 r. w sprawie T-237/21, Fidelity National Information Services/EUIPO – IFIS (FIS), wniesione w dniu 5 lipca 2022 r. przez Fidelity National Information Services, Inc.

(Sprawa C-446/22 P)

(2022/C 463/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Fidelity National Information Services, Inc. (przedstawiciel: adwokat P. Wilhelm)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Postanowieniem z dnia 20 października 2022 r., Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) orzekł, że odwołanie nie zostaje przyjęte do rozpoznania i że Fidelity National Information Services, Inc. pokrywa własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalun Argeş (Rumunia) w dniu 9 sierpnia 2022 r. – Adient Ltd & Co.Kg/Agentia Națională de Administrare Fiscală, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeş

(Sprawa C-533/22)

(2022/C 463/19)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalun Argeş

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Adient Ltd & Co.Kg

Druga strona postępowania: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeş

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 44 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ oraz art. 10 i 11 rozporządzenia wykonawczego Rady nr 282/2011 ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy VAT⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie praktyce krajowej administracji podatkowej, polegającej na zakwalifikowaniu niezależnej osoby prawnej będącej rezydentem jako stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej podmiotu niebędącego rezydentem wyłącznie na podstawie okoliczności, że te dwie spółki należą do tej samej grupy?

- 2) Czy przepisy art. 44 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz art. 10 i 11 rozporządzenia wykonawczego Rady nr 282/2011 ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie praktyce krajowej administracji podatkowej, polegającej na uznaniu, iż na terytorium państwa członkowskiego istnieje stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej podmiotu niebędącego rezydentem wyłącznie w odniesieniu do usług, które osoba prawna będąca rezydentem świadczy na rzecz podmiotu niebędącego rezydentem?
- 3) Czy przepisy art. 44 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz art. 10 i 11 rozporządzenia wykonawczego Rady nr 282/2011 ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom podatkowym i praktyce krajowej administracji podatkowej, polegającej na uznaniu, iż na terytorium państwa członkowskiego istnieje stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej podmiotu niebędącego rezydentem, przy uwzględnieniu okoliczności, że dane stałe [miejsce prowadzenia działalności gospodarczej] dostarcza jedynie towary, a nie świadczy usług?
- 4) Czy w przypadku gdy osoba niebędąca rezydentem posiada na terytorium państwa członkowskiego za pośrednictwem osoby prawnej będącej rezydentem zasoby ludzkie i techniczne, za pomocą których zapewnia świadczenie usług w zakresie przetworzenia towarów, które mają być dostarczone przez podmiot niebędący rezydentem, przepisy art. 192a lit. b) dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej [oraz] art. 11 i art. 53 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady nr 282/2011 ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że wspomniane usługi w zakresie przetworzenia, świadczone za pomocą zasobów technicznych i ludzkich osoby prawnej niebędącej rezydentem, są: (i) usługami otrzymanymi od osoby prawnej niebędącej rezydentem przez osobę będącą rezydentem za pomocą wyżej wspomnianych zasobów ludzkich i technicznych lub, w stosownych przypadkach, (ii) usługami świadczonymi przez samą osobę prawną niebędącą rezydentem za pomocą rzeczonych zasobów ludzkich i technicznych?
- 5) W zależności od odpowiedzi na pytanie zadane w pkt 4, w jaki sposób ustala się miejsce świadczenia usług w odniesieniu do przepisów art. 44 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz art. 10 i 11 rozporządzenia wykonawczego Rady nr 282/2011 ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy VAT?
- 6) Czy w świetle art. 53 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady nr 282/2011 ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy VAT działania związane z usługami w zakresie przetwarzania towarów, takie jak przyjmowanie, inwentaryzacja, składanie zamówień u dostawców, udostępnianie powierzchni magazynowych, zarządzanie zapasami w systemie informatycznym, przetwarzanie zamówień klientów, wskazywanie adresu na dokumentach transportowych i fakturach, wsparcie w zakresie kontroli jakości itp. nie powinny być brane pod uwagę przy ustalaniu istnienia stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, ponieważ są to działania pomocnicze o charakterze administracyjnym, ściśle niezbędne do działań w zakresie przetwarzania towarów?
- 7) Czy biorąc pod uwagę zasady dotyczące miejsca opodatkowania w miejscu, w którym następuje wspomniana konsumpcja docelowa, dla celów ustalenia miejsca świadczenia usług w zakresie przetworzenia istotny jest fakt, że towary będące wynikiem przetworzenia są sprzedawane przez usługobiorcę (są przeznaczone) w większości poza terytorium Rumunii, podczas gdy towary sprzedawane w Rumunii podlegają opodatkowaniu VAT, a zatem wynik usług w zakresie przetworzenia nie jest „wprowadzany do konsumpcji” w Rumunii lub, w przypadku gdy jest „wprowadzany do konsumpcji” w Rumunii, podlega opodatkowaniu VAT?
- 8) Czy w przypadku, gdy zasoby techniczne i ludzkie stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, w którym otrzymywane są usługi, są potencjalnie takie same jak zasoby techniczne i ludzkie usługodawcy, u którego usługi są faktycznie świadczone, mamy jednak do czynienia ze świadczeniem usług w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy VAT?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

(²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2011, L 77, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg (Niderlandy) w dniu 11 sierpnia 2022 r. – SN i in./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Sprawa C-540/22)

(2022/C 463/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag na posiedzeniu w ośrodku zamiejscowym w Middelburgu